

[Oluf Pedersen.]

penge det vil koste staten, hvis der overhovedet ikke sker større opsparing som følge af forslaget. Jeg gætter på, at det vil koste samfundet adskillige millioner, selvom der ikke bliver sparet en eneste øre mere op. Hvad er det for en måde at ødsle med offentlige midler på?

Så vil jeg også gerne have et svar på, hvem der skal betale det beløb. Det er dog givet, at nogen må betale. Man må dog mangle pengene, når man således fritager nogle for at betale. Tror man i det hele taget, at det nytter, at man i den givne situation skaber ny købekraft?

Nu ved jeg godt, at man ikke tillægger de forslag, vi drøfter her, større betydning. Man ved fra alle sider, at det er ikke disse forslag — heller ikke, selvom afbetalingsloven blive taget med — der løser den øjeblikkelige vanskelighed.

Fra vor side erkender vi, at der er et valutaproblem, selvom det fra mange sider overvurderes og misbruges, og vi har fra retsforbundets side foreslået gode, sikre og virkningsfulde midler heroverfor. For det første standsning af pengeudpumpningen; det gælder Marshallålanene, og det gælder boligbyggeriet, men jeg mener, det bør ske under former, så man ikke begrænser eller fordyrer byggeriet, og derfor må det nødvendigvis ske lempeligt. Her svigtede jo den venstre-konservative regering fuldkommen, da den havde magten. Man talte om, hvor urimelig den boligstøttelovgivning var, man havde, men hvor blev ændringerne af? Trods alle advarsler, på trods af retsforbundets henstilling, enedes de fire gamle partier i det udvalg, der var nedsat om sagen, om, at man skulle fortsætte som hidtil med denne finansiering. Det er først nu bagefter, at venstre og konservative begynder at protestere. Ja, de talte nok om det før, men de gjorde bare ikke noget ved det. Det blev ikke til andet end snak, og snak alene kan man alligevel ikke klare sig med.

Det andet, vi krævede fra vor side, var offentlig sparsommelighed. Vi har krævet det før, og vi har også her fået støtte — i ord. Jeg husker jo fra sidste sommer, hvordan den venstre-konservative regering kom til finansudvalget med krav om 100 mill. kr., som finansudvalget imidlertid satte sig på.

Det var ikke regeringen, der sparede, det var finansudvalget, der på det tidspunkt var sparsommeligt, fordi det socialdemokratiske parti havde fået den i og for sig udmærkede idé, at det ville ikke give den venstre-konservative regering altfor mange penge at flotte sig med. Men det var altså ikke den venstre-konservative regering, der sparede.

Retsforbundet har i 1952 her i tinget fremsat et forslag om 1 pct.s statsgrundskyld. Tilsvarende forslag vil jo komme fra grundskyldskommissionen, således som det fremgår af de oplysninger, der foreligger for partigrupperne. I den aktuelle politiske situation burde man efter min mening først gennemføre denne 1 pct.s grundskyld som et middel overfor valutavanskelighederne, og jeg henstiller til den høje regering at fremsætte forslag i så henseende. Da vi jo ikke kan få pengeudpumpningen standset og besparelserne gennemført med eet slag — der vil nok gå et års tid — kunne jeg tænke mig, at vi lod det beløb, som jordrenten giver, binde for så til sin tid at bruge det til nedsættelse af told og forbrugsskatter, således som vi foreslog i 1952, om hvilket forslag den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, sagde, at der var tungtvejende grunde til at gennemføre det. Dette forslag, dette middel, er efter restforbundets opfattelse det eneste sikkert virkende, og det vil i modsætning til alt det andet ikke modvirke produktionen eller modvirke velstanden her i landet. Det burde kunne samle et enigt folketing — i stedet for disse mange mere eller mindre, og særlig mindre, betydningsfulde ting, ofte skadelige, som man ellers ligger og tumler med.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal begynde med at knytte et par bemærkninger til den saglige kritik af lovforslaget om præmiering af opsparing, kritik, som er fremsat såvel her i tinget som udenfor. Jeg skal også senere sige lidt til det, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har sagt om lovforslaget.

Fra sparekasseside er der givet udtryk for betænkelighed ved titlen på lovforslaget, idet man anser det for uheldigt, at titlen indeholder ordet „opsparing“, og har i så henseende peget på reglerne i sparekasselovens